

Moses og den brændende tornebusk

Anden Mosebog 3,1-14

Moses vogtede får for sin svigerfar Jetro, præsten i Midjan. Da han engang havde drevet fårene langt ud i ørkenen, kom han til Guds bjerg Horeb. Der viste Herrens engel sig for ham i en flammende ild fra en tornebusk. Moses så, at busken stod i lys lue, men at den ikke blev fortæret af ilden, og han tænkte: »Jeg må hen og se nøjere på dette mærkelige syn! Hvorfor brænder busken ikke?« Men da Herren så, at han gik hen for at se det, råbte Gud til ham inde fra busken: »Moses! Moses!« Han svarede ja, og Gud sagde: »Du må ikke komme nærmere! Tag dine sandaler af, for det sted, du står på, er hellig jord.« Og han sagde: »Jeg er din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.« Da skjulte Moses sit ansigt, for han turde ikke se Gud.

Så sagde Herren: »Jeg har set mit folks lidelse i Egypten, og jeg har hørt deres klageskrig over slavefogederne. Jeg har lagt mig deres lidelser på sinde, og derfor er jeg kommet ned for at redde dem fra egypterne og føre dem op fra dette land til et godt og vidtstrakt land, et land der flyder med mælk og honning, dér hvor kana'anæerne, hittitterne, amoritterne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne bor. Nu har israeliternes klageskrig nået mig, og jeg har set, hvordan egypterne undertrykker dem. Gå nu! Jeg vil sende dig til Farao. Du skal føre mit folk israelitterne ud af Egypten.« Moses sagde til Gud: »Hvem er jeg, at jeg skulle gå til Farao og føre israelitterne ud af Egypten?« Gud svarede: »Jeg vil være med dig, og dette skal du have som tegn på, at det er mig, der sender dig: Når du har ført folket ud af Egypten, skal I dyrke Gud på dette bjerg.« Moses sagde til Gud: »Når jeg kommer til israelitterne og siger til dem, at deres fædres Gud har sendt mig til dem, og de spørger mig, hvad hans navn er, hvad skal jeg så sige til dem?« Gud svarede Moses: »Jeg er den, jeg er!« Og han sagde: »Sådan skal du sige til israelitterne: Jeg Er har sendt mig til jer.«